

دېھقان بىلەن ئالۋاستى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

گریم چۆچە كلرى

دېھقان بىلەن ئالۋاستى

تەرجىمە قىلغۇچى: پاتىگۈل مەجىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

格林童话选. 4: 维吾尔文/ (德) 格林 (Grimm, J.),
(德) 格林 (Grimm, W.) 著; 帕提古丽·米吉提译. —
乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2007. 5
ISBN 978-7-228-10967-8

I. 格… II. ①格… ②格… ③帕… III. 童话—作品集—
德国—近代—维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I516.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2007) 第 069628 号

著者	(德) 格林兄弟
译者	帕提古丽·米吉提
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	古丽夏尔·纳格买提
出版发行	新疆人民出版社
电话	(0991)2827472
地址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮编	830001
印刷	新疆新华印刷二厂
经销	新疆维吾尔自治区新华书店
开本	880 × 1230 毫米 1/32
印张	3.375
版次	2007 年 5 月第 1 版
印次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印数	5001—9000 册
书号	ISBN 978-7-228-10967-8
定价	6.00 元

如有印装错误, 请与维文编辑部发行科联系。

بۇ كىتاب ئۆسمۈر - بالىلار نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 8 - ئاي
1 - نەشرى، 1986 - يىلى 12 - ئاي 2 - باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە
ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据少年儿童出版社 1985 年 8 月第 1 版，1986 年 12 月第
2 次印刷本翻译出版。

دېھقان بىلەن ئالۋاستى

ئاپتورى: ي. گرىم، ۋ. گرىم (گېرمانىيە)

تەرجىمە قىلغۇچى: پاتىگۈل مىجىت

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: گۈلشەھەر نېغمەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون: 0991-2827472

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى

ساققۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 3.375

نەشرى: 2007 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىراژى: 5001—9000

كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 10967 - 8

باھاسى: 6.00 يۈەن

مۇندەرىجە

- 1 تۈلكە بىلەن مۈشۈك
3 پادىچى بالا
6 ئاق قىز بىلەن ھال قىز
21 ھۈرۈن ھانس
27 قۇدۇق بېشىدىكى غاز باققۇچى قىز
48 دېھقان بىلەن ئالۋاستى
51 ئەزرائىل
59 غاز باققۇچى قىز
74 بېلىقچى ۋە ئۇنىڭ خوتۇنى
95 ياۋا توشقان بىلەن كىرىپە

تۈلكە بىلەن مۈشۈك

بىر كۈنى مۈشۈك بىلەن تۈلكە ئورماندا ئۇچرىشىپ قاپتۇ. مۈشۈك تۈلكىنى ئەقىللىق، ئىش كۆرگەن ھەم جەم-ئىيەتتە ئابروۋى يۇقىرى دەپ بىلىدىكەن. شۇڭا، ئۇ تۈلكىدىن ھۆرمەت بىلەن ئەھۋال سوراپتۇ:

— قانداق ئەھۋالىڭىز، تۈلكە ئەپەندى؟ يېقىندىن بۇيان.

قى سېرىقتال مەزگىلىدىن قانداقراق ئۆتتىڭىز؟
ئۆزىنى بىلمەيدىغان ھاكاۋۇر تۈلكە گەپ قىلايمۇ، قىل-مايمۇ دېگەندەك قىلىپ مۈشۈكنىڭ بېشىدىن ئايىغىغىچە قاراپتۇ. ئاخىر ئۇ شۇنداق دەپتۇ:

— ھەي بىچارە ساتراش، ئالچىپار گومۇش، چاشقان تۈۋشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان ئاچ مۈشۈك، نېمە ۋاتىلداي-سەن، ھالىڭغا باقماي مەندىن ئەھۋال سوراپ كېتىپسەنغۇ، سەن نېمىنى بىلسەن؟ زادى نېمە ھۈنرىڭ بار؟
— مېنىڭ پەقەت بىرلا ھۈنرىم بار، — دەپتۇ مۈشۈك كەمتەرلىك بىلەن.

— ئۇ قانداق ھۈنەر؟

— ناۋادا بىرەر ئىت قوغلاپ كەلگۈدەك بولسا، دەرھال دەرەخكە چىقىۋېلىپ جېنىمنى ساقلاپ قالمەن.

— ئاران شۇلۇمۇ؟ — دەپ زاڭلىق قىپتۇ تۈلكە، — مېنىڭ يۈز خىلچە ھۈنرىم بار. ئۇنىڭدىن باشقا پەم - پاراستىممۇ يېتەرلىك. ساڭا ئىچىم ئاغرىپ قالدى. يۈر، بىزنىڭكىگە بار، مەن ساڭا ئىتتىن قۇتۇلۇش ئۇسۇللىرىنى ئۆگىتىپ قوياي.

دەل شۇ چاغدا تايغاندىن تۆتنى ئەگەشتۈرۈپ ئوۋچى كېلىپ قايتۇ. مۈشۈك دەرەخكە چاققانلىق بىلەن يامشىپ چىقىپ شاخ - شۇمبىلارنىڭ ئارىسىغا مۆكۈنۈۋاپتۇ. — پەم - پاراستىڭىزنى ئىشقا سېلىڭ، تۈلكە ئەپەندى، چاققان بولۇڭ! — دەپ توۋلاپتۇ ئۇ.

تۈلكە ئۆزىنى يوقىتىپ نېمە قىلارنى بىلمەي قايتۇ. ئىتلار ھاۋشىغان پېتى كېلىپ تۈلكىنى باسماقلىۋاپتۇ.

— ھەي، ئىسىت، تۈلكە ئەپەندى، — دەپتۇ مۈشۈك، — يۈز خىل ھۈنرىڭىز تۇرۇپ، بىرىنىمۇ ئىشقا سالالمىدىڭىز، ئۇنىڭدىن كۆرە ماڭا ئوخشاش دەرەخكە يامىشپ چىقالىغان بولسىڭىزمۇ ئامان قالار ئىدىڭىز.

پادىچى بالا

بۇرۇنقى زاماندا ئەقىللىق بىر پادىچى بالا ئۆتكەنىكەن. ئۇ ھەرقانداق قىيىن سوئالغىمۇ توغرا جاۋاب بېرەلەيدىكەن. شۇڭا، ئۇنىڭ نامى پۈتۈن يەرگە پۇر كېتىپتۇ. پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ كىچىككىنە بالىنىڭ شۇنچە ئەقىللىق

لىقلىقىغا ئىشەنگۈسى كەلمەپتۇ ۋە ئۇنى ھۇزۇرىغا چاقىرتىپ
شۇنداق دەپتۇ:

— مەن سەندىن ئۈچ سوئال سورايمەن. ھەممىسىگە
توغرا جاۋاب بەرسەڭ، مەن سېنى بېقىۋالىمەن، ئوردىدا مەن
بىلەن بىللە تۇرىسەن.

— قېنى، سوئاللىرىنى سورىسالا، — دەپتۇ بالا.
— بىرىنچى سوئالىم، — دېتۇ پادىشاھ، — دېڭىزدا
قانچە تامچە سۇ بار؟

— پادىشاھ ئالىيلىرى، بۇنى بىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن
خالايققا بارلىق دەريالارنى توسۇش ھەققىدە پەرمان
چۈشۈرسىلە. مەن دېڭىز سۈيىنىڭ زادى قانچە تامچە ئىكەن-
لىكىنى بىلىشتىن بۇرۇن بىر تامچە سۇمۇ دېڭىزغا قويۇل-
مىسۇن. مانا شۇ چاغدىلا مەن دېڭىزدا زادى قانچە تامچە سۇ
بارلىقىنى سىلگە خاتاسىز ئېيتىپ بېرەلەيمەن، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ بالا.

— يەنە بىر سوئالىم، — دېتۇ پادىشاھ، — ئاسماندا
قانچە يۇلتۇز بار؟

— بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن ماڭا بىر تاختا ئاق
قەغەز ۋە بىر قەلەم كېرەك، — دەپتۇ بالا.
قەغەز — قەلەم كەلتۈرۈلۈپتۇ. بالا قەلەمنى ئېلىپ ئاق
قەغەزگە توكۇلدىتىپ چېكىت ئۇرۇۋېرىپتۇ، قەغەز توشۇپتۇ،

چېكىتنىڭ كۆپلۈكىدىن ئۇنىڭغا قارىغان ئادەمنىڭ كۆزلىرى
تورلىشىپ، بېشى قايدىكەن.

— مانا، — دەپتۇ بالا، — ئاسماندىكى يۇلتۇزلارنىڭ
سانى مۇشۇ قەغەزدىكى چېكىتلەرنىڭ سانى بىلەن ئوخشاش.
ئۇزۇڭلار سانۇپلىڭلار.

بىراق ئۇ چېكىتلەرنى ھېچكىممۇ سانىالماپتۇ.
— ئۈچىنچى سوئالىم، — دەپتۇ پادىشاھ، — ئەبەدىي-
لىكتە جەمئىي نەچچە سېكۇنت بولىدۇ؟

— پامېر ئۆلكىسىنىڭ ئۇ تەرىپىدە بىر ئالماس تاغ
بار، — دەپتۇ بالا، — ئۇنىڭ ئېگىزلىكى بىر سائەتلىك،
كەڭلىكى بىر سائەتلىك يول؛ كەسىمىسىمۇ بىر سائەتلىك
يول. بىر قۇش ھەر يۈز يىلدا بىر قېتىم كېلىپ بۇ تاغنىڭ
چوققىسىغا تۇمشۇقنى سۈركەيدۇ. تۇمشۇقنى سۈركەپ بۇ
تاغنى تۈپتۈز قىلىۋەتكەندە، ئەبەدىيلىكنىڭ تۇنجى سېكۇنتى
تۈگەيدۇ.

— سەن سورىغان سوئاللىرىمغا خۇددى دانىشمەنلەردەك
توغرا جاۋاب بەردىڭ، — دەپتۇ پادىشاھ، — ئەمدى مۇشۇ
ئوردىدا تۇرۇپ قال، مەن ساڭا ئۆز ئوغلۇم قاتارىدا مۇئامىلە
قىلىمەن.

ئاق قىز بىلەن ھال قىز

بۇرۇنقى زاماندا نامرات بىر تۇل خوتۇن ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئەسكى كەپىدە ياشايدىكەن. كەپىنىڭ ئالدىدا كىچىك بىر گۈللۈك بار ئىكەن. گۈللۈككە بىرى ئاق، بىرى ھال رەڭ ئېچىلىدىغان ئىككى تۈپ ئەترگۈل تىكىلگەنىكەن. تۇل خوتۇننىڭ مۇشۇ ئىككى تۈپ ئەترگۈلگە ئوپئوخشاش ئىككى قىزى بار ئىكەن. ئانىسى ئۇلارنى ئاق قىز بىلەن ھال قىز، دەپ ئاتايدىكەن. ئىككى قىز شۇنچىلىك ئوماق، ئاق كۆڭۈل، ئىشچان ۋە تىرىشچان ئىكەنكى، بۇ جەھەتتە ھېچقانداق قىز ئۇلارغا تەڭ كېلەلمەيدىكەن. ئاق قىز ھال قىزغا قارىغاندا تېخىمۇ كەم سۆز ۋە مۇلايىم ئىكەن. ھال قىز چىملىقلاردا، ئېتىزلىقلاردا قىيغىتىپ يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، ھېلى گۈل تېرىپ، ھېلى كېپىنەك تۇتۇپ زادى تىنمايدىكەن. ئاق قىز ئۆيىدىن تالاغا چىقماي ئانىسىغا ياردەملىشىدىكەن، قىلغۇدەك ئىش بولمىسا ئانىسىغا كىتاب ئوقۇپ بېرىدىكەن. ئاچا - سىڭىللار بىر - بىرىگە بەكمۇ ئېجىل - ئىناق ئىكەن، تالا - تۈزگە چىققانلاردا بىر - بىرىنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ ماڭىدىكەن، زادى ئايرىلمايدىكەن.

ئاق قىز:

— بىز بىر - بىرىمىزنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەيمىز، —
دېسە، ھال قىز:

— بىز بىر - بىرىمىزدىن ئۆلگۈچە ئايرىلمايمىز، —
دەيدىكەن.

— ئىككىڭلار تاپقىنىڭلارنى ئەڭ بۆلۈشۈۋېلىڭلار، —
دەيدىكەن ئۇلارنىڭ ئانىسىمۇ.

ئىككى قىز دائىم دېگۈدەك ئورماندا قوغلىشىپ ئوينىداي-
دىكەن. قىپقىزىل بۆلجۈرگەنلەرنى تېرىدىكەن. ياۋايى
ھايۋانلار قىزلارغا زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەكتە يوق، ئەك-
سىچە ئۇلارغا ئەركىلەيدىكەن. بۆجەنلەر ئۇلارنىڭ قولىدىن
كاپۇستا يوپۇرماقلىرىنى يەيدىكەن، بۇغجانلار ئۇلارنىڭ يې-
نىدا ئوتلايدىكەن، قۇشلار ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى شاخلارغا
قونۇپ ئۆزلىرى بىلىدىغان ناخشىلارنى ئېيتىپ ھارمايدى-
كەن. قىسقىسى، قىزلار ئۇنداق ياكى مۇنداق كۆڭۈلسىزلىك-
لەرگە ئۇچرىمايدىكەن. ئۇلار بەزىدە ئويۇن بىلەن بولۇپ كې-
تىپ، قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەننى تۇيماي قالغان چاغلاردا،
مۇخلارنىڭ ئۈستىدە ئۇخلاپ تاڭ ئاتقۇزىدىكەن. ئانىسىمۇ
قىزلىرىنىڭ مېجەزىنى بىلىدىكەن. شۇڭا، بۇنداق چاغلاردا
ھەرگىز ئەنسىرىمەيدىكەن. (سەنئەت پائالىيەتلىرى)

ئاق قىز بىلەن ھال قىز ئەسكى كەپنى يىغىشتۇرۇپ
تازىلاپ شۇنداق پاكىز قىلىۋېتىدىكەنكى، ئىچىگە كىرگەن
ئادەمنىڭ دىلى يورۇپ كېتىدىكەن. ياز كۈنلىرى ئۆي ئىش-
لىرىنى ھال قىز ئۈستىگە ئالىدىكەن. ئۇ ھەر كۈنى تاڭ

سەھەردە ئورنىدىن تۇرىدىكەن ۋە ئۇخلاپ ياتقان ئانىسىنىڭ
 بېشىغا ئاق ۋە ھال ئەتىرگۈللەر قوشۇلغان بىر دەستە گۈل
 قويۇپ قويىدىكەن. ئاق قىز قىش كۈنى ئوچاققا ئوت قالايدىكەن.
 ئۇ مىس قازاننى سۈرتۈپ، پارقىرتىپ ئوچاققا ئاتايدىكەن. بىلىمگەن كىشى بۇ مىس قازاننىڭ پارقىراقلىقىدىن
 غا قاراپ ئالتۇنمىكىن دەپ قالىدىكەن. ئاخشاملىرى قار
 ئۇچقۇنداۋاتقان چاغلاردا ئانىسى ئۇنىڭغا: — ئاق قىز، — دەپ
 بۇيرۇيدىكەن. چاپسان بېرىپ ئىشىكىنى تاقى، — دەپ
 ئاندىن ئۇلار ئوچاقنىڭ ئالدىغا يىغىلىپ ئولتۇرىدىكەن.

ئانىسى كۆزەينىكىنى ئاقاپ قىزلىرىغا كىتاب ئوقۇپ بېرىدەكەن، قىزلىرى ئانىسىنىڭ كىتاب ئوقۇشىغا قۇلاق سالماقچى بولۇپ ئېگىرىدىكەن، پاقىلىنى ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ ياتىدىكەن، كەپتىرى بېشىنى قانات - قۇيرۇقلىرىنىڭ ئىچىگە تىققىنىچە، ئوچاق بېشىغا قېقىلغان ياغاچقا قونۇپ ئولتۇرىدىكەن.

بىر كۈنى ئاخشىمى ئۇلار ئاشۇنداق ئارامخۇدا ئولتۇرغان چاغدا ئىشىك قاتتىق چېكىلىپتۇ.

— ھال قىز، بېرىپ ئىشىكىنى ئاچقىنا. ئۇ بەلكىم قونالغۇ تاپالمىغان بىرەر يولۇچىدۇر، — دەپتۇ ئانىسى.

ھال قىز ئۇ ھەرقاچان بىر بىچارە نامراتتۇر، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ ئىشىكىنى شۇنداق ئېچىشىغا قاپقارا بىر ئېيىق ئۈسۈپلا كىرىپ كەپتۇ. ھال قىز چىرقىرىغىنىچە يوشۇرۇنۇپتۇ، ئېيىقتىن قورقۇپ، پاقىلان مەرەپتۇ، كەپتەر پالاقشىپ كېتىپتۇ. ئاق قىز دەرھال ئانىسىنىڭ كارىۋىتىنىڭ كەينىدە گە ئۆتۈۋاپتۇ.

توۋىتىن ھېلىقى ئېيىق زۇۋانغا كەپتۇ: — قورقماڭلار، مەن سىلەرنى ھېچنېمە قىلمايمەن، بەك توڭلاپ كېتىپ ئويۇڭلارغا ئۆتسەنغىلى كىردىم.

— ۋاي بىچارە ئېيىق، — دەپتۇ قىزلارنىڭ ئانىسى، — ئوچاقنىڭ ئالدىدا يېتىپ ئىسىنىۋال، بىراق تۈكۈڭنى كۆيدۈرۈۋالما جۈمۈ، — ئاندىن ئۇ قىزلارنى چاقىرىپتۇ، — ئاق قىز، ھال قىز، بۇياققا چىقىڭلار. ئېيىق سىلەرنى ھېچ-

نېمە قىلمايدۇ، ئۇنىڭ قىلچە يامان نىيىتى يوق.
ئاق قىز بىلەن ھال قىز ئاستا مېڭىپ چىقىپتۇ،
ئۇلارنىڭ كەينىدىن پاقلان بىلەن كەپتەرمۇ چىقىپ ئېيىققا
يېقىنلىشىپتۇ. ئۇلار ئەمدى ئېيىقتىن قورقماپتۇ.
— قىزلار، بەدىنىمدىكى قارنى قېقىۋېتىڭلار، — دەپتۇ
ئېيىق.

قىزلار سۈپۈرگىنى ئېلىپ ئېيىقنىڭ بەدىنىدىكى قارنى
سۈپۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئېيىق رازىمەنلىك ۋە خۇشاللىق بىلەن
پۇشۇلداپ يېتىپ بېرىپتۇ. ھايال ئۆتمەي ئۇلار بۇ كېلەڭ-
سىز مەخلۇققا يېقىنلىشىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىشقا
باشلاپتۇ. ئۇلار ئېيىقنىڭ تۈكىنى تارتىپتۇ، دۈمبىسىگە
دەمسەپتۇ. بۇ قىلىقلاردىن زېرىككەن چاغدا قوللىرىغا تايلاق
ئېلىپ ئېيىقنى ئۇرۇپ ئويناپتۇ. ئېيىق تايلاققا چىدىماي

پۇشۇلداپ كەتسە، ئۇلار خۇشلۇقتىن قاققلاپ كۈلۈپتۇ. ئېپ-
يىقمۇ قىزلارنىڭ بۇ قىيىناشلىرىغا كۆنۈك ئىكەن. قىزلار
ئۇنى ھەددىدىن زىيادە قىيىنەۋەتكەن چاغدىلا ئۇ: «قىزلار،
مېنى كۈن كۆرگىلى قويۇڭلار» دەپ توۋلايدىكەن ۋە مۇنداق
دەپ بېيىت ئوقۇيدىكەن:

ئاق قىز، ھال قىز، مەن كەلمىدىم شۇ ئەھۋالدا
تاياق يېگىلى. بەلكى كەلدىم لايىق ئىزدەپ، لايىق ئالماقتا.
بىلىڭلار بۇنى.

ئۇخلايدىغان ۋاقىت بويىچە ھەممەيلەن كارىۋاتلىرىغا
چىقىپ ياتقاندىن كېيىن، قىزلارنىڭ ئانىسى ئېيتقا:

— ئوچاقنىڭ ئالدىدا يېتىپ ئۇخلايدىغان، ئۇ يەردە ھەر-
گىز سوغۇق ۋە شۇرغان كۆرمەيسەن، — دەپتۇ.

تاك ئېتىشى بىلەن تەڭ ئاق قىز بىلەن ھال قىز ئې-
يىقنى تالاغا قويۇۋېتىپتۇ. ئۇ قار كەچكەن يېتى ئورمانغا

قاراپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئېيىق بۇ ئۆيگە
ھەر كۈنى كېلىپ ئوچاقنىڭ ئالدىدا ياتىدىغان، قىزلارمۇ

ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىپ كۆڭۈل ئاچىدىغان بويىچە قىزلار
ئېيىق بىلەن شۇنچىلىك ئېچەكشىپ كېتىپتۇكى، ئۇ كەل-

مىگۈچە ھەرگىز ئىشكىنى تاقمايدىكەن. باھار كەپتۇ، كائىنات ياپېشىل تون كىيىپتۇ. بىر

كۈنى ئەتىگەنلىكى ئېيىق ئاق قىزغا:
— مەن ئەمدى بۇ يەرگە يازىچە كەلمەيمەن، — دەپتۇ.
— ئەي ياخشى ئېيىق، بۇ يەرگە كەلمەي قەيەرگە بارد-
سەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئاق قىز.

— ئورمانغا بېرىپ گۆھەرلىرىمنى ساقلايمەن، — دەپ-
تۇ ئېيىق، — بولمىسا ئۇلارنى قەبىھ پارىپلار ئوغرىلاپ
كېتىدۇ. قىش كۈنى ھەممە يەر توغلاپ كەتكەچكە، ئۇلار
سىرتقا چىقالماي ئىلاجسىز يەر ئاستىدا سوللىنىپ ئولتۇرد-
دۇ. ئەمما، ھازىر قار - مۇزلار ئېرىپ، يەر - جاھان ئىس-
سىدى. ئەمدى ئۇلار كامارلارنى ئېچىپ يەر يۈزىگە چىقىدۇ
ۋە كۆرۈنگەن نەرسىنى ئوغرىلايدۇ. ئۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپلا
كەتكەن نەرسىنى تېپىش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس.

ئېيىقتىن ئايرىلىش ئاق قىزغا بەكمۇ تەسكە توختاپتۇ.
ئۇ ئېيىققا ئىشكىنى ئېچىپ بېرىپتۇ. ئېيىق ئىشكىتىن
قىستىلىپ چىققۇچە، ئۇنىڭ تېرىسىنى مىخ ئىلىۋېلىپ يىر-
تىۋېتىپتۇ. ئاق قىزنىڭ كۆزى ئۇنىڭ تېرىسى ئاستىدا پار-
قراۋاتقان ئالتۇنلارغا چۈشۈپ قاپتۇ. ئەمما، ئۇ بۇلارنىڭ
ئالتۇن ئىكەنلىكىگە جەزم قىلالماپتۇ. ئېيىق ئالدىراش -
تېنەش يۈگۈرۈپ، ئورمانغا كىرىپ غايىب بوپتۇ.

ئارىدىن كۈنلەر ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى ئانىسى قىزلىرىنى
ئورمانغا بېرىپ چاۋار تېرىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلار
دالدا كېتىۋېتىپ، ئۆرۈلۈپ كەتكەن چوڭ بىر دەرەخنى
كۆرۈپتۇ. قارىسا دەرەخ شاخلىرىنىڭ ئارىسىدا غەلىتە بىر -